

Finanssystemet skal tjene realøkonomien, siger Kinas premierminister Li Keqiang

16. marts 2016 – Den kinesiske premierminister Li Keqiang holdt den endelige pressekonference efter de to sessioner i den Nationale Folkekongres og CPPCC (Chinese People's Political Consultative Conference). I besvarelse af et spørgsmål fra en reporter fra *Reuters*, der fremførte den angivelige 'krise' i den kinesiske økonomi, skitserede Li den grundlæggende idé, der lå til grund for Kinas økonomiske reform.

»Finanssektorens topprioritet er at støtte udviklingen af realøkonomien«, sagde Li. Han opsummerede dernæst nogle af tallene vedr. gældsrate i kinesisk industri, som, endskønt høje, ligger langt under det internationale gennemsnit. Han indikerede, at Kina, med udviklingen af nye finansformer, havde den opgave at udvikle et »fuldkomment udviklet finansielt regelsæt«. »Finanssektoren må tjene realøkonomien bedre«, sagde han og bemærkede også, at en dysfunktionel realøkonomi også vil give signifikant genlyd i finanssystemet. »Finanssystemet opererer også ud fra sine egne love«, bemærkede han. »Vi må derfor holde øje med mulige risici. Vi må beskytte imod risici og moralfare[1]«, sagde Li.

Senere, som svar på et spørgsmål fra *Xinhua*, gav Li udtryk for tillid til, at Kinas økonomi fortsat ville udvikle sig. »Min tillid er ikke begrundet i overfladiske betragtninger«, sagde Li. »Der ligger et stort potentiale i vores situation. Reformen på forsyningsiden vil stimulere markedsudviklingen. Vi vil opgradere de traditionelle drivers for vores vækst, alt imens vi implementerer nye. Der er et stort område for mere investering i de vestlige områder. Selv om der er usikkerhedsfaktorer i den globale situation, så har vi stadig

redskaber i vores værktøjskasse til at imødegå alle uforudsete udviklinger«, sagde Li. »Vi har valgt en vej med strukturreformer«, sagde han. »Vi har bestået stresstesten. Og i takt med, at vi forener folk omkring vores vision, kan vi bibringe verden en stærk, frisk vind.«

[1] beskriver det problem, der opstår, hvis to parter indgår en aftale om risikodeling, hvor den enes indsats vil påvirke sandsynlighedsfordelingen for udbyttet for den anden part.